

Høflighed overfor Indenrigsministeren. Jeg ved ikke, om der skulde foreligge noget saadant, jeg tvivler bestemt derom. Thi hvis den højtærede Indenrigsminister, under hvis Ressort disse Foretagender formelt høre, vil tillade Handelsministeren at gøre det, som i og for sig er naturligt, nemlig at underkaste disse Foretagender Bogføringspligt, hvad de først og fremmest selv vare tjente med, er blandt andet ogsaa dette Spørgsmaal løst. Føres der nemlig et rationelt Bogholderi, vil man ganske nøje kunne konstatere Udgifter og Indtægter, det vil ikke have nogen som helst Vanskelighed, men saa længe man ikke har noget rationelt Bogholderi, er det vanskeligt at finde et solidt Skattegrundlag. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke i Konsekvens med den velvillige Holdning, som han har indtaget overfor den Tanke, der er udtrykt i Ændringsforslagene under Nr. 16 og 17, vil give os et Tilsagn om, at han gerne ser Andelsforeningerne inddragne under den Kreds af Foretagender og Personer, som ere underkastede Bogføringspligt.

Bjerre: Det ærede Udvalg, der har behandlet det foreliggende Lovforslag, har skrevet i sin Betænkning, at det i mange Henseender vilde finde det heldigt, at Læbælteerne omkring Købstæderne bleve ophævede, men Udvalget har ikke ment, at dette Spørgsmaal hørte ind under Lovforslaget, og det har derfor henstillet til Ministeren at drage Omsorg for, at Næringsloven af 29. December 1857 blev ændret paa dette Punkt. Jeg beklager, at Udvalget ikke har overvundet denne Betænkning. Jeg synes, at det, ligesom man har gjort i saa mange Lovforslag, maatte have kunnet lade sig gøre at tage dette Spørgsmaal med ved i Lovforslagets Titel at tilføje de to Bogstaver „m. m.“. Jeg synes, det er unaturligt, naar vi gaa over til at lægge forøgede Byrder paa de Kommuner, der ligge omkring Købstæderne, at fratage dem en Del af deres Indtægter. Naar der bor Mænd i en saadan Landkommune eller i en Kommune udenfor en Købstad, som have en stor Indtægt, vil man nu overføre største Delen af den Skat, de svare, til Erhvervskommunen, og derved berøver man jo vedkommende Opholdskommune en Indtægt, og samtidig vil man forbyde, at der kan drives fri Næring i vedkommende Kommune. Jeg synes, at det ikke kan rime sammen, at man, naar man griber ind i en Kommunes Rettighed til at beskatte de Folk, som bo i Kom-

munen, og siger til den: I maa være saa gode at aflevere en Del af Skatteborgernes Indtægt til en anden Kommune, samtidig siger: Her i denne Kommune maa der ikke drives Købmandshandel eller anden Næring. Derfor synes jeg, det var rigtigt, om de to Ting vare gaaede op imod hinanden, og at man havde sagt: Ville Erhvervskommunerne have Ret til at kræve større Skatteindtægt af Opholdskommunerne, maa de ogsaa give Opholdskommunerne Frihed i det Stykke. Jeg ved vel, at 15 Købstadkommuner allerede have indrømmet det, men saa meget mere Grund var der til, at man havde sagt: Nu skulle de andre følge efter, ellers bliver der mere Begunstigelse for enkelte Kommuner, som haardhændet holde Købmandshandel og anden Slags Handel nede i 1½ Mils Omkreds og samtidig opkræve Skat af de Folk, som bo derude.

Især efter den højtærede Ministers Svar, som gik ud paa, at man ikke kunde indføre en Ændring i Næringsloven, uden at Kommunerne selv fremsatte Ønske derom, synes jeg, der var Grund til, at det blev knyttet sammen med dette Lovforslag, saa at det traadte i Kraft samtidig. Jeg vil derfor meget opfordre Udvalget, da det udtalte Sympati for Tanken, til ogsaa at overvinde den Vanskelighed, som bestaar i, at det ligger udenfor Lovens Rammer. Det have vi gjort mange Gange, naar vi i en Lov have taget Ting med, som strengt taget laa udenfor Lovens Rammer, ved at foretage en Ændring i Titelen. Derfor vil jeg opfordre til, at der i Titelen tilføjes de to m'r, og at der i Loven indføres en Bestemmelse om, at fra den og den Dato ophører alt Læbælteforhold her i Landet.

Ordføreren (Jørgen Jensen): Jeg skal bidrage mit til, at Forhandlingen kan tilendebringes, ved at indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) vilde mene, at Strygningen af Ordene „stor Børneflokk“ af Ligningsmyndighederne vilde blive betragtet som en Henstilling om ikke yderligere at tage Hensyn til stor Familie. Det er ikke rigtigt. Det er ikke Udvalgsflertallets Hensigt, og det vil formentlig heller ikke blive Tilfældet. Som der blev gjort opmærksom paa af det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen), er der forskellige Bestemmelser i Skattelovens § 7, som netop give Ligningsmyndighederne Ret til, ja ligefrem opfordre dem til at benytte sig